

1904-04-17

bü š í à á ¹ ç à - ± à . 2 1 4

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9021>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

KYDPIO>

ΕΤΟΣ Ε'.—ΑΡΙΘ. 214

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΙ (ΚΥΠΡΟΥ)

17 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1904

ВАШІАН THE МЕТАІДАХЕОХ

·Ο γράψας τὴν τελευτοίκην ἀντακό-
χριστιν περὶ Κύπρου εἰς τὸν "Χρό-
νον,, τοῦ Δονδίου, ἦν ἐδημοσιεύσα-
μεν εἰς τὸ παρελθόν φύλλον, δὲν ἀπεκτει-
ράθη μόνον νὰ ἀκαριθμήσῃ τὰ παράπο-
να τῶν Κυπρίων κατά τῆς Μεγάλης
Βρεττανίας ἀλλά περιέγραψε καὶ τὰ πα-
ράπονα τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσιως κα-
τά τῶν Κυπρίων.

Ἐν ᾧ αὐτῶν εἰνε δὲ τῇ Κυβέρνησι;
εὑρίσκει ἐν τῷ Ιερῷ δῆθεν τῇς ἀνατον
τάξιος τὸν κρατημάτων τῇς Νήσου καὶ
τῇς βαλιώσεως μηγάλην ἀντίδρασιν
ὑπὸ τῶν νῦν ἀντικρεστῶν τοῦ τόπου
ἐν τῷ Νομοθετικῷ Σύμβουλῳ.

Καὶ ὁ ἀγροκομιτής τοῦ Χρόνου,
ὅγειρε τὴν ἀπολήπτικήν μετα-
πλάσεως τῆς Βαυδής μας.—λαν Λε-
χελούθησῃ ἡ ἀντίδραστος αὐτῇ—ἥτις με
τάπλαις θά εἶναι πρεσβύτηκη καὶ ἀλλων
ἐπισήμων μελών, οἵτις οὕτω η Κυδέρ-
νησις ἔχει τὴν πλειστηρίαν καὶ δύναται
ἀκαλύτως νὰ βαδίσῃ τὸν ὅροφον της;
εἰς τὸ Ιερόν τῆς ἀνασυντάξεως!

Δέν τῇξιύρωμεν ἀκριβῶς πόθεν δ ἀντα-
ποχριτῆς τεῦ "Χρόνιου,, ἀντλειτ τὸ θάρ
ρος δπως ἀπαγγείλῃ τότον φητῶς τοιαύ-
την ἀπειλήν κατά τεῦ πολιτεύματός μας.
Δέν εἶνε δμως .δύσκολον νά συμπεράνω-
μει, δτι γράφων ταῦτα δὲν τῇ θελει ν
ἀπλῶς νά ἀπειλήσῃ ἀλλά και ἡ δύνα-
το, δηλαδή ἐγνώριζεν ἀκριβῶς τὰς
ἴπι τοῦ προκειμένου σκήψεις τῆς Κυβερ-
νήσιως.

Δέν ύπάρχει άμφισσα, δτι η Ἀγ-
γλική Κυβέρνησις ήγει δλην τὴν Ισχὺν
νὰ ἐκτιλίσῃ τὴν ἀπειλὴν ταύτην. Ἀλλ'
εἰς τοιαύτην περίστασιν οὐδεὶς κρέπει νὰ
ύπάρχῃ δικτεύων δτι καὶ ἀπὸ τὴν ἡ
σθενῆ Κύπροι θὰ λείψουν τὰ μέσα τῆς
ἐμύνης τῶν μικρῶν τῆς Ἑλευθερίως; τὰς
δύοις ἀπίκτησε μετ' οὐχὶ δλίγου κό-
που.

Ἐάν η Κυβερνησίς τῆς Κύπρου προστίθεται τώρα στὴν δυτικότερην τῶν Δυτικοτέρων εἰς τὴν Αργεσίαν τῆς ὑπὲ

τῆς προσδου τῆς Νήσου, θελει δηλαδὴ
νὰ ἐπιρρίψῃ εἰς ταύτην τὴν στασιμότη-
τα, που ἀράγε θὰ ἐπιρρίψῃ τὴν ἀδρά-
νειάν της ἐπὶ δύο δεκάδας ἵτων :

**Οχι βεβαίως είς την ἀντίδρασιν τῶν
τότε ἀντιπροσώπων.**

Τὰ πράγματα δὲν ἐπιτρέπουσι βεβαιώς νὰ δικαιολογήσωμεν, τὸ ἀκαρπὸν τῆς πορείας τῶν νῦν αἰρετῶν μελῶν, ἣν ἐτήρησαν κατά τὰς δύο τελευταίας συγέδους, τὰς δποιάς εἶχεν ύπ' ὅψιν του δ ἀνταποχριτής τοῦ "Χρονου," περὶ τῶν δποιῶν καὶ ἡμεῖς ἐν καιρῷ ἀρχετά ώμιλήσαμεν.

· Αὖθις τούτο πάλιν ἔκχαιρον ἐξ μέρους
τῶν Κυπρίων. Εἰναὶ ἐπέρριπτον ἀμέριστον
τὴν ἐλεύθερην τῆς ἀποσιμότητος; ἐπὶ τῆς
διάθέσεως. Συγγένει τῶν Ἀγγλών. Αρ-
χόντων τῶν.

Δλλα ποδ λοιποι πρέπει να ζητηθή
ο μόνος αιτιος της σπουδητος και
κακοδαιμονίας του τόπου.]
Οι δε μάταιοι, οπολύτων ευτυχεία πρέπει
εύρεσιν αὐτού. Ο Φρέρις της Γκρε-
λίας.

• Αντί της Ἀγγλικής Κυβερνησίς νά
σχέπτεται—Ιτας—περὶ μεταπλάσεω
τῆς Βουλής μας; Ινα μη εύρισκη πλέον
ούδε την ἐλαχίστην ἀντίδρασιν εἰ; τό Ερώ
γρα τῆς ἀνασυντάξεως, διά τὴν συντέ
λεσιν τῆς διπλας; Ή αἱ καταφεύγη πάντοτε
εἰ; ἔκτακτους φροντογιας δι οὐ μόνο
τη ἐξάντλησις τοῦ τόπου δύναται πράγμα
τι νὰ ἐπιτευχθῇ, δρεῖται νὰ στρέψῃ τὰ
σχέψεις της εἰς τὴν μετάπλασιν το
Φόρου τῆς Ὑποζελείας. Εἰς τὴν πλήρ
ην αύτοῦ κατάργησιν.

· Αλρουμένου τοῦ φόρου τούτου, αἱρε-
ται καὶ ἡ ἀγιότητος; ἔχειν τὴν ὄποιαν
ἡ Κυβέρνησις διανοεῖται διά τῆς μετα-
-ίστασης τῆς Βασιλείας νὰ ἐκουδετερώσῃ

Τέτε δὲ θά ἀρθῆ καὶ πᾶν πρόσκομψ
εἰς τὴν πρώδον τοῦ τύπου, ὑπὲρ τῆς
οὐειας τέτταν ἐνδιχφίεται ἡ Κυδέρη
σις ὥστε καὶ διά πραξικοτήματας
τὴν ἐπιδιώκην. Θὰ ἀρθῆ καὶ πᾶν παρο-
πειον, καὶ τῶν κατείχων καὶ τῆς Κ
ειρνήτιων; καὶ τοῦ Ἀγγλικοῦ Θησα-
ρεῳ λακου—τοῦ ἐνδιαντίον τοῦ εἴ-
λου.

κό.
ρο
άν
πέζ
τόπου ή γενική, ἀντίδρασης δέον νά στρα-
φῆ ἀκεραία κατά τοῦ. Φέρου τῆς Ἰκο-
τελείας, ἀποβαίνουσα ἀκρός; καὶ Ιπαλη-
μ ἡ δεκαν ἔταχθῆται κατ' ἀλώγην νομοσύγ-
έων.

TO THE XEIPON

Εἰς τὴν Βουλήν μας κατά τὰς Ἰών τελευταίας ἐδομάδας τό χυριώτερον καὶ σπουδαιότερον. Θέμα ύπηρξε τὸ νέον ψήφισμα δπερ προσῆγαγεν ἡ Κυβέρνησις, αιτούσα—εἰνε εὔκολον νὰ τὸ μαντεύσῃτε—ἐχ τοῦ Ἀχριδικοῦ Ταμείου 500 λίρας, ἵνα τὰς διαθέσῃ εἰς μεγίστην ἀνάγκην τῆς Νήσου, πρὸς θεραπείαν δηλαδή τῶν διθενειῶν τῶν χαρουποδένδρων, ἀποτελεύτων σημαντικόν πέρον καὶ τοῦ τόπου καὶ τοῦ Δημοσίου Ταμείου. Διότι οὐ μὲν Νήσος εισπράττει ἵν τῆς ἀξαγωγῆς χαρουπίων περὶ τὰς 100,000 λίρας ἐτησίως, τὸ δὲ Δημόσιον Ταμείον. ὡς φέρον ἐπὶ μὲν τοῦ ποσοῦ τεύτου περὶ τὰς 10,000 λίρας ἐτησίως, δὲν ἡζεύρομεν δὲ καὶ πόσας χιλιάδας εισπράττει ὡς χτημάτικόν φέρον ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν γαρουποδένδρων.

Διά πάσαν ἄλλην εὐομέουμενην χώραν τὸν πλάνητον μετὰ φυτικής οἰνοποίησης Δημόσιον Ταμείον να δαπανᾷ καὶ διά τὰς ταχτικάς ἀνάγκας καὶ εἰς μίσιν έκτα-

χτον. Διέστι χαί τὸ Δημόσιον Ταμεῖον
ώφελείται, καὶ καλῶς ἔχοντων τῶν πραγ-
μάτων τοῦ τόπου, καὶ τὰ μέγιστα σιμ-
φέρει: εἰς αὐτό γὰ δηραπεύῃ πᾶν κακόν,
δπερ συντείνει εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν
προσόδων του.

Εἰς τὴν Κύπρον δύως—χατιτεσσο-
μένην Ισως μεταξύ τῶν εὐγενούμενῶν
χωρῶν—τόδιο δὲν εἶναι φυσικόν. Τὸ
Δημόσιον Ταμείον τῆς δὲν ἀνήκει εἰς αὐ-
τὴν! Υπάρχουσιν ἀπολυτοὶ ἀνάγκαι
τοῦ τόπου διά τὰς διπολας τοῦτο σύδολως
ἡ ἐλάχιστα δαπάνη, καὶ εἰς μίαν ἔκτα-
κτον, ως εἶναι καὶ ἡ πρεσβειμένη τῆς ἀσθε-
νειας τῶν χρουπιῶν, δὲν ἀνακριτεῖται

Μ' δλα ταῦτα ἡ Νῆσος φορολογεῖται
μὲ δλα τὰ γνωστά καὶ ἀγνωστα εἰδὴ τῶν
φύρων, ὡς ἀμολόγηταν, αὐτοὶ οἱ Σύμ-
βουλοι τοῦ Ἀγγλικοῦ Στέμματος. Καὶ
τὸ Δημόσιον Ταυτὸν αὐτῆς ἔχει ση-
μαντικότατα περισσεύματα, ἥτινα δικαίω-
ληστρικότατα ἀποτελλονται εἰς ένα
οὐλάκια ὡς φόρος δηθεν ύποτελείας εἰ-
τήν Τουρκίαν !

Αλλά τις λοικόν θα δικαιήσῃ πρό^{τη}
θεραπείαν μιᾶς θετέκου άναγκης, ίνο^ρ
μή άναφερομένη και τολλάς ἄλλας ἀπό^{το}
λύτρους και τακτικά;

Τὸν Ἀριστονόμον

Day 1: The "old" drama and protest

Δ. Αγγελόπουλος, Κ. Γερμανίδης.

Τὸ Δραματεόγιον :—
Μήδα καὶ Τιμὴ (Σούδεμαν.) Ράχοι
λίσται τῶν Παρεῖσαν. Γερμανίδης (Γιαννοῦ
τι.) Ἐνέχει (Φά.) Ἀττικοῦ (Ροδόπια.)
Τέσσα (Σαρόου.) Τὸ σκῆνὴ τῆς Κούκλας
(Τίφεν.) Εἰκὼν τῆς Παναγίας (Πιακεμέττη)
Λευκία Διδοῦ. Γκελρω. Φυγαρέρη. Μπάζ-
ιπα Λινάρδος. Μύλωνάδες.

Τὸ πρόγραμμα πρεσβύτεροι, ὅτι Ικαστεύ-
σθέμενοι θὰ ευοδεύσουται αὐτὸν μάτια μονοπρί-
κτου κωμῳδίας ή όφεις ἐνός φεματος.

Ως βλέπεται, τὸ ἀρματολόγιον ἀποτε-
λεῖται ἐκ τῶν καλλιτέρων ἔργων συγγρόνων
καὶ μὴ, τὸ ὄποια ἔτυχοι μεγάλας ἐπιτυχίας
καθ' ὅλον τὸν κόσμον.

Προμηνύεται λοιπὸν εὐρεῖς τὸ Θεά-
τρον Παπαδεκούλου.

Η ΑΓΓΑΟΓΑΛΛΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Η Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία ἔλεγον γενιγ-
γεν—ιδίας ἡ πρώτη—τὴν Κύπρον κατέ τὴν
οὐναφέν τῆς τελευταίας πολυκράτους ευρ-
έσσεως, δὲ ἡς: “Ἄρρενες παρεῖτε μερχογενίων
καὶ ἐπικινόντων ὀπεροφῶν,, μεταξὺ των.

Μὴ περιχρεύεσθε.

Διὸς εὗται Δυνάμεις ἐνδιεφέρονται δὲ
τὸ περιεσύμπετο... τοῦ προπολογισμοῦ
τῆς Κύπρου, εὐτέλη τὲ λεχθέντων, κρατοῦ
εἰς τὴν γῆν μας εἰς ἀλλίους δρους ἐπίρ-
χεις.

“Τὸ δέσμονον ἀρά γε κατέ τὴν περιεσ-
το ταῦτη, καθ' ἣν πλευρὴν μεταξὺ τῶν
εσθερώτερά ζητοῦσα, νέα δέσμονα εἰς τέ-
λους καὶ τὰ δεσμά τῆς Κύπρου, τὸ ζῆτηρα
επλεξῆ τῷ θέρευ τῆς Ἐποτελεῖς;

ΘΕΑΤΡΟΝ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

‘Απόψε, ὁ Κύπρος κ. Όρρειος, τὸ περιεσύμ-
πετο: τῷ τοῦ λαγεῦ Λευκωσίας μὲν τὸ πε-
ριεύλιον ΓΚΟΛΦΟ τοῦ πορλοῦ παρ-
τοῦ Σ. Περιστέρας, εἰς πράξεις 5 μετ'-
άμεσταν καὶ χρονί. Κατέ τὴν ἀρχὴν τῆς
τρέχουσας ἡ πρωταγωνίστρια κ. Βέλη
Κεφαλαίου θὲ φέλε τὸ ὀρειότερον ἔργο
“Διὸς ἦν τὸν τὸ τὸ παν I., Βίς τὸ τέλος
ΤΟ ΚΟΚΚΑΛΑΚΙ ΤΗΣ ΝΙΧΤΕΡΙΔΑΣ,
ἡ εὐφεστάτη κωμῳδία τοῦ παγκοσμίου
εἴδους ‘Αθηναίου συγγραφέων κ. Ν. Λά-
σκαρη.

—ΑΙ τιμαὶ :—
Διὰ 5 παρεστάσεων ἡ εισέρρευτη είναι:
Θεαρ. α' επιρρ: 10 ειδ. καὶ τρίτη ἔστρε.
Θεαρ. β' επιρρ: ειδ. 15 καὶ τρίτη ἔστρε.
· Κέρδος ειδ. 3.

Οἱ μὲν εονόμαται—αἱ θεατρίνου,
αἱ ἐπίστρη παρεστάσεων: Θεαρ. α' επιρρ:
3 ειδ. καὶ τρίτη ἔστρε. Θεαρ. β' επιρρ:
4 1/2 ειδ. καὶ τρίτη ἔστρε. Κέρδος γράμμ. 7.
Κέρδος γρ. 3. Τιμῶν γρ. 3.

Ο ΑΓΓΑΟΣ ΑΠΕΚΤΑΛΛΕΝΟΣ

Ο Κατηγορικός Δάσκαλος, δάσκαλος
τὴς ανερρέμενης, πολλές ρυτούσαι τὴν
τειναῖς μὲν εἰσαγῆται ἐνολός ἐκ μέρους
τοῦ ἀπαντηγόνου τοῦ Ἀσπασίου, μετένθη
μετὰ Γραμμάτων μετὰ τῆς Α. Εποχή-
ταρας καὶ ταῦ κ. Π. Γενναδίου.

Ἐκ Γράμματος τὸν Μ. Αρματογιάννη
επιτρέψειν εἰς Διακονίαν, ὃ δὲ Κατηγο-
ρικός Δάσκαλος μετὰ τοῦ κ. Γενναδίου
κατερρεύσθεν εἰς Διακονίαν, καὶ οὐκέτι
εἰς ἔλλα μέρη τῆς Νάσου.

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

Ο ΠΡΟΫΠΟΔΟΓΙΣΜΟΣ

Αῦξησις δαπανῶν.

Κατά τὴν συνεδρίαν τοῦ Νομοθετικοῦ
Συμβουλίου τῆς προθέτες Πέμπτης, ὑπε-
βλήθη ὑπό τῆς Κυβερνήσεως ὁ Προϋπο-
λογισμός τῶν δαπανῶν τῆς Διοικήσεως
τῆς Νήσου μας διά τὸ οικονομικόν ἐτος
τὸ ληγον τῇ 31 Μαρτίου, 1905.

Τὸ ποσόν, διπερ προϋπολογίζεται ἐνά
τὴν χρήσιν τοῦ ἔτους τεύτου είναι λίραι
115,369. Παρουσιάζει δημιούργηση δέ
τον προϋπολογισμός, ἐν τυγχρίσει πρὸς
τὸ παρελθόν ἐτος, αὐξήσιν 999 λιρῶν.

Τὰ αὐξηθέντα καθούλια είναι τὸ τῆς
Ἀρχιγραμματείας κατά 28 λίρας, τὸ
τοῦ Κυβερνητικοῦ Υπουργείου κατά 138
λίρας, τὸ τῶν Επαρχιακῶν Διοικήσεων
κατά 62 λίρας, τὸ τῶν Τελωνείων κα-
τά 107 λίρας, τὸ τοῦ Κτηματοδογόνος
κατά 20 λίρας, τὸ τοῦ Ελεγκτικοῦ
Τμήματος κατά 90 λίρας, τὸ τοῦ Ια-
τρικοῦ Τμήματος κατά 184 λίρας, τὸ
τῆς Παιδείας κατά 50 λίρας, τὸ τῶν Α-
ναπλικῶν Ιατρεῖων κατά 335 λίρας,
τὸ τοῦ Ταχυδρομείου κατά 89 λίρας, τὸ
τοῦ Δασονομείου κατά 36 λίρας: τὸ τῶν
Επαναλαμβανομένων Δημοσίων έργων
κατά 77 λίρας, καὶ τὸ τῶν Εκτάκτων
Δημοσίων έργων κατά 223 λίρας.

Τὰ δὲ ἀλλαττωθέντα κανούλια είναι:
Αἱ Συντάξεις κατά 15 λίρας. Τὸ τοῦ
Τμήματος τοῦ Αρχιλογιστοῦ κατά 79
λίρας. Τὰ τῆς Αστυνομίας κατά 436
τὸ τῶν Φυλακῶν κατά 9 λίρας. Ὁ δὲ
τῶν Δημοσίων έργων κατά 101 λίρας.
Τὸ κανούλιον τοῦ Γεωργικοῦ Τμήμα-
τος εὐθείμαν αὐξήσιν πάρασυσιάζει.

Ο περιυποτός προϋπολογισμὸς τῶν
δαπανῶν, ἥτο μόνον 114,370 λιραι.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΕΙΣ ΠΡΑΣΤΕΙΟΝ

Τέλεσις ἀγώνων.

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Πραστείον (Μεσσα-
ρίας) ἵτι τὴν προτεχεῖ Παρασκινή ἱερτῆ
τοῦ Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἱερτάζει:
ὅ δὲ ὑπέματι τοῦ Αγίου ναὸς τοῦ χω-
ρίου, τελευτείν καὶ μεγάλης πανηγύ-
ρεως...

Θὰ γίνωσιν ἐπίσκοπος καὶ ἐγροτικοὶ ἀγώ-
νες, καὶ Ιατροί, εἰς τοὺς δύο πολεούς προσε-
κλήθησαν καὶ τὰ παραείματα χωρία.

Οἱ κάτεκοι τοῦ Πραστείου είναι ἀξιοί^{τοί}
θερπῶν τυγχαρητηρίων διά τὴν θράσην
καὶ τέλεσιν τῶν ἀλληλοπερπόν τού-
των πανηγύρεων, κατά τὴν ημέραν μά-
λιστα τῆς Ιερᾶς τοῦ Βασιλείως ημέραν
Γεωργίου Α'.

ΤΕΛΕΙΑΙ ΓΕΟΡΓΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ

Εἰς τὸ Μαρκό.

Οἱ Εργατεῖς, οἱ λατοκούντες εἰς τὸ
μεταξὺ Λάρνακας καὶ Δευκαλίας κτήμα
Μαρκό, ἡ προμηθεύσθεν τοῦ ιμπαδού
εἰς τὰς γεωργίας ἔργασις των μίαν ἀλ-

νιστικήν μηχανήν ἐκ τῶν μᾶλλον τελε-
ων. Ἐχουσι δὲ ἐν χρήσει ἔχει ἀπό τινος
καὶ πέντε θεριστικάς μηχανάς τελεῖσας.

Αφοῦ έχουσι τὰ ἀπαιτούμενα χρήμα-
τα, δέν ἡδύναντο βιβαίως, ἢ πράξουν
ώφελοι μάρτυρον. Ἰσως δὲ καὶ εἰ γεωργοί
μας τῶν παραχειμένων χωρίων, βλέπον-
τες τὰ μεγάλα πλεονεκτήματα τῶν γε-
ωργικῶν μηχανῶν, χινηθῶσιν εἰς ἄμιλ-
λαν καὶ τὸ θέσωσι πλέον ὡς σκοπόν των
νὰ ἀποκτήσωσι καὶ αὐτοὶ τοικύτας μη-
χανά.

Η ΚΑΤΑΔΙΩΣΙΣ ΤΗΣ ΑΚΡΙΔΟΣ

Πόσον τεμάται μέσα δικα.

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, ἡ κατα-
δίωξις τῆς ἀχρίδος; θά τεχναλούσθητη ἐπὶ
δέκα εἰς τὴν ημέραν, διεξαγμένη ἡδη δρα-
στηρίως.

Ἡ τιμὴ ἱκάστης δικας κατά τὰς ἡ
μέρας ταύτας είαι 30 γρόσια, 1000
δὲ ἐργάται καταγίνεται εἰς συλλογήν
ἀχρίδων, πολλοὶ τῶν δικοίων κερδίζουσι
τρία σελίνα εἰς ημίσειαν μόνον ημέραν.

Διὰ τούτος καίτοι τοῖς προσφέροσται
15 γρόσια τὴν ημέραν μετά τροφῆς διά
τὸν θερισμὸν δέν δέχονται.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΣΙΝΑ

Τίς θὰ ἀλλαγῇ.

Κατά τὰς εἰδήσεις ἐκ τοῦ δρους Σινά,
ίνθα συνεδριάζουν ἀπό τινος οἱ Πατέρες
πρὸς ἐκλογήν Αρχιεπισκόπου τῶν θε-
ρησταῖν, βέβαιον δὲ τοιούτος δὲ ἐλεγχοῦ δ
ἐν Πατέρεσις τὸν διαιρέντων εὐκαιδεύστος
Αρχιμανδρίτης ἐκ τῆς μογῆς Πορφύριος
Λογοθέτης.

Ο ὑποψήφιος εὐτελεῖ λέγεται κατέχων
πάντα τὰ προσόντα διά τὴν βαρυσημα-
τῶν θίσιν.

Ο γνωστόν εἰς Σινά μετέβη διά τὴν
ἐκλογήν καὶ δὲ Ιερουσαλήμος; Προκόπιος
Συμεωγίδης, διευθύνων ἀριστα τὸ τῷ
χωρίῳ Βασιλεια μετόχιον, διπερ ἀνήκει
εἰς τὸ Σινά.

Οι εἰς τὸ δρος Σινά χάριν τῆς ἐκλο-
γῆς συγχεντρωθέντες Πατέρες τῆς ιο-
νῆς ἀναχωροῦσιν, ἀπανερχόμενοι κατ'
αὐτὰς εἰς τὰς θέσεις των.

ΑΙ ΕΓΓΥΚΑΙΟΙ ΤΗΣ Ι. ΣΥΝΟΔΟΥ

Καθὼς πληροφορεύμεθα, ἡ τελευταία
Ἐγκύλιος τῆς Ιερᾶς Σύνοδου ἐγένετο
κατά τὸ πλειστον παντάχοις ἀπεδεκτή,
λαδὸς δὲ καὶ Κληρος ὑπογράφειν αἰτήσεις
πρὸς τὴν Ι. Σύνοδον, παρακαλεύστες νέ-
μερμητήσην διά τὴν ταχιστήν δσον τὸ δυ-
νατόν ἐπίλυσιν τοῦ ζητήματος.

Εἶναι ἀληθῶς θιλικὸν εὐτύχημα, δέ
καὶ δὲ λαδὸς καὶ δὲ κλήρος τῆς Νήσου κατε-
νόητι πλέον, ὡς φαίνεται, δέ ταῦ δύκοτα
τῆς πατρίδος τ

**ΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ
ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ**

[Διά τοῦ τεχνοδρομεῖοῦ τῆς Δέντρας ἐλά-
βομεν εἰς Ἀθηνῶν, τὸ ἀκρίβες καίμανον τοῦ
λόγου τοῦ οὐ Δ. Βακελα, πρεσβύτερον τῆς Ὁργα-
γωτικῆς Ἑκκλησίας τοῦ Ἐπανοικικοῦ
Συνεδρίου, ὃν ἀπήγγειλεν ὡς ἐνάρχτηρον
κατάτην τελετὴν τῆς ἐνάρξεως τοῦ Συνε-
δρίου, πρὸς τὴν Δύτον Μεγάλειότητα τὸν
Βεσλέα ἀκευθυνόμενος.

Ο λόγος οὗτος τοῦ κ. Βικέλα ἐντιαφέρει
τὰ μέγιστα· περιεκτικώτατα· καὶ συ-
ριστατα ἀγαπηθεσμον τὴν. σημεσίαν τοῦ
πρώτου ἐπειδήσυτοῦ Συνεδρίου καὶ τῆς
Σχολικῆς ἱκέτεως, καὶ τὴν σκευόλιξιν ἁ-
πιόρους, ἡγ ὑπαντα νά ἔξαστητωσιν ἵπποι
τῆς ἀλληνικῆς χαρᾶς.]

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. Δ. ΒΙΚΕΛΑ

Megalostates,

Ἡ πολυπληθῆς αὕτη διμήγυμψις. Ἡ προσέλευσις τοσοῦτῶν λειτουργῶν τῆς παιδείας, τοσούτων ἐπιλέκτων μελοφύτης πανελλήριου καὶ ιανίας, τοσούτων ἀντιπροσώπων σχολικῶν Ιδευμάτων καὶ καινοτήτων καὶ ἐκ τῶν ἀπωτάτων ἵξιον χωρῶν, δικού λαλεῖται καὶ διδάσκεται ἡ γλωττία τούτη, καὶ δικού καλλοτειται Ἐλληνικαὶ καρδιαὶ, ὑπεράνω. δὲ τούτων ἡ ἐν τῷ μέσῳ θημῷ παρουσία τῆς Τμητίας Μετραλικότητας καὶ τῆς περιβαλλούσης τοῦ Βασιλέα τῶν Ἐλλήνων λασφιλήτευ Βασιλικής Οἰκουγενείας, τὰ κάντα μαρτυροφόρη, δια τὴν συγκρότητας τοῦ πρώτου τούτου Ἐλληνικοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συνδρίου δέ, τὸ οὗτος ἔχαιρος οὔτε διάλεκτος Μαρτυροῦ διτοι διατάσσει μέχρι τίνες βαθμούς ἡ ἐκπαίδευσις τῶν Ἐλληνοπαιίων. εἰς ζήτημα καὶ ριέν, ζήτημα μέσιον τῆς γενικῆς προσοχῆς καὶ καινῆς μελέτης, ζήτημα ἐκ τοῦ διποίου ἐκπατέται τὸ μέλλον τοῦ Ἐθνικοῦ.

Megalaesiotate.

‘Η ίδια τῇς συγχρετήσιως τῷο Συνέ-
ξίου τεύτου Ελαῖαι τάρκη διὰ τῇς ἀνε-
φικῆς συνεπείτεως καὶ συμπράξεως
τῶν τριῶν Συλλόγων, τοὺς ὅπεισους ἦ
διευθύνεισα. Ἐπιτροπὴ ἐκπροσωπεῖ, τοῦ
Συλλόγου πρὸς διάδοσιν τῶν Ἑλλην-
ῶν. Γραμμάτων, τῷο Φιλόλογικοῦ Συλ-
λόγου «Παραστασί» καὶ τοῦ Συλλόγου
πρὸς διάδοσιν. Οφελίμων Βιβλίων. Ἡ
πρεθυμές πανταχόθεν ἀποδεχή τῇς ἡ
δειας· τάμεντος ἀπετειλεισ αὐτῇ καθ' ἵστ
τὴν καὶ ονδειξιν ἔγκρισιες καὶ ἔγγυησιν
ἐπιτυχίας. Ἡ ἀποδεχή μάλιστα ὑπε-
ρίβη πάσαις τῇς Διεύθυνσύσης· Ἐπιτρο-
πῆς προσδοκίαν. Οὐδέποτε Συνέδριον
Ἐλληνικὸν ἡριθμησι τεταθτα μέλη.
Εἰσθε 950, Κυρταὶ καὶ Κύριοι! Ἰδο, δὲ
ἀριθμὸν ύμιν πολλὰ πλαστιάζουν τα στοι-
χεῖα τὰ διοίσα ἐκπροσωπεῖτε. Θὰ δώ
σους ταῦτα πρόσθιτο, καῦτος εἰς τὰ συμ-
πλέξασματά, εἰς τὰ διοίσα θὰ καταλήξει
τι μετά τὴν συζήτησι, τῶν δρισθέντων
θεμάτων.

·Η Ἐπιτροπή δὲν ἀγνοεῖ διά διὰ τῶν
θεμάτων, τούτων δέ, ξεν-λούνται τά
πρὸς ἐκπλήσσεις: συνέ-ζητιν πολλὰ καὶ
ποικίλα ζητήσατα. Άλλα θεώρησε τὸ

Συνέδριον τοῦτο ὃς πρώτης ἀρχὴν πα-
ρομοίων συνέδων. Ἐνόμισεν δτὶ ἐναπό-
κειται εἰς ἐπόμενα συνέδριο τῇ μελέτῃ
τῶν θεμάτων, δσα εἴς ἀνάγκης παρα-
λεῖσονται σήμερον. Ἄλλως, ή Ἐπιτρό-
πη ἐλπίζει δτὶ δὲ: ἡστόχησε περὶ τὴν
Ἐκλογὴν τῶν εἰς τὴν ὑμετέραν σκέψιν
ὑπεβαλλομένων. Πέποιθε δὲ δτὶ ή συζή-
τησις, αὐτῶν δὲν θὰ μείνῃ ἄγονος; καὶ δ-
τι ὁ τρόπος τῆς συζήτησεως, ή πιστή
τήρησις τῶν δρῶν του Κανονισμού, τοὺς
δποίους ή ἐπιτροπή δέγραψεν ἐπὶ τῆς
βάσει τῶν εἰςτά ἐπιστημονικά ἀπάνταχού
συνέδρια εἰθισμένων, θά προσθέσῃ ἐπι-
σημότητα εἰς τὴν ἔκφρασιν τῶν ἡμετέ-
ρων ἀποφασεων καὶ εύχων.

‘Ος συμπλήρωμα τοῦ Συνεδρίου ἀπε-
θεῖται ύπό τῶν τριῶν συλλόγων. ἡ
θρηνώστις Σχολικῆς Ἐκθέτεως. ‘Η επι-
τροπή ἐκράζει πανθέματα, τὴν εὐγνω-
μοσύνην αντίτιξει; παντούντικά διμογενεῖς καὶ
ξένους, τούς συντελέσαντας εἰς τὸν
πλωτισμὸν αντίτιξει. Εἰς τὴν Σχολικήν
Ἐκθετιν θὰ ἴσηται συγχεντρώμενα, ως εἰς
στάδιον εὐγενοῦς ἀμφιληψίαν, τὰ πο-
ρίζματα τῆς μαθητικῆς: Ἑργασίας καὶ
τῶν δύο φύλων. Τὸ ταῦτα τοῦτο τῆς
Ἐκθέσιως, θά προσαποστείξῃ δύο πινά,
ἀπόδεικνυσμένα καὶ εἴ αντιτιξεῖ τῆς ἐνταθ-
ητικῆς παρευτίζεις υἱών, Κυρίαι καὶ Κύρι-
οι! Θά προσέποστεί την πιευσατικήν
ἐγότητα τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ την συγ-
λευθείσαν εἰς τῆς ἐκπαιδεύσεως πρό-
οδον.

Αλλ' ή γενουσίν πρόσθιος ἐπιβαλλει
νέοις, ἀγῶνας πρὸς περαιτέρω βελτίω-
σιν τῶν τῆς ἀκπαιδεύστως. Οὐδηγόν εἰς
τὰς τοιαυτὰς ἡμῶν πρώτησιν; Εχομεν
τὰ γενέμενα εἰς τὸ μᾶλλον προηγμένα
ἴσημη τῆς Δύσιως; Ή Βεττροπή θέλου-
σα νά καταστήσῃ φρατά καὶ προσιτά
εἰς πάντας ἡμᾶς τὰ ύποδήγματα τῆς
ἰκπαιδευτικῆς ἐργασίας τῶν ἔθνων τού
των, ὥργανωτε τὸ έπειον, τὸ διεθνέ-
τυμημα τῆς τχελικῆς Βεκτέσιας. Η θέα
καὶ μόνη τῶν ικτιθεμένων δεγάνων
διδάστραλιας, η ἀνάγωτις αὐτὴ τοῦ Κα-
ταλόγου θα ύποδειξή τὰς ἐλλειψεις ἡμῶν
καὶ τὰ μέσα πρὸς θεραπείαν αὐτῶν, καὶ
θα ύπεικκαύτη βεβαῖως τὴν γενικήν ἐπι-
θυμίαν περὶ της ἐπι τὸ σκοπιμώτερον
καὶ πρακτικώτερον τρόπης τῆς δημοσι-
της ιδίως παιδεύσιας:

‘Ος ἐπιστέγασμα τού ἔργου αὐτῆς· ἡ Διευθύνουσα ‘Ἐπιτεκπή’ λογίζεται εὔτυχης δυναμένη ν’ ἀνακοινώσῃ εἰς ὑμᾶς δύο ἐπιστολὰς ηφθεῖσας παρ’ ἐπιλέκτων μελῶν τεοῦ Συλλόγου πρὸς διάδοσιν ὥφελιμων, βιβλίων. Ἐτ’ εὐχαρίτης συγχρετήτιας τεοῦ πρώτου πεύτου Ἑλληνικοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συνεδρίου, οἱ δύο εὗτοι ριλόμουσται καὶ φιλογενεῖς ὑπήκοοι τῆς ‘Ὑμετέρας Μεγαλειότητος δρίζουσιν ἀνά ένα ἕκαστος πεντακοσιόδραχον διαγώνιμα. Ἀμφότερα συνέχονται τέοις τὴν ζετείαν τῆς παρ’ ἡμῖν ἐκπαι-

δέ τε οὐδὲν πρώτου δια-
δεύτερος. Ἀντικείμενον τοῦ πρώτου δια-
γωνισμάτος εἰναι «δ Κοραής, ὡς Ἰθνικὸς
παιδαγωγός». Κατά τὴν ἐπιστολὴν τοῦ
ἀγωνοθέτου, «τῇ βραβευθησομένη πραγ-
ματεία σκοπὸν οὐκέτι, νὰ καταστήσῃ
γκωττάς τὰς περὶ ἀνατοσφῆς καὶ παι-
δεύτερος πορφύρας γνώμας τοῦ μεγάλου
καὶ τοῦ ανάλογου, τὰς ἔγκατες παρμένας

εἰς τὰ διάφορα συγγράμματα αὐτοῦ.»
Αγωνισθέτης είνε δὲ συμπολιτής ήμῶν
κ. Μιλτιάδης Καλβοχορέσης.
Αντιτεθείεντος τοῦ δια

Διηγείμενον τοῦ δευτέρου διαγωνισμάτος: «ἡ συγγραφὴ ιστορικῆς μελέτης περὶ τοῦ ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως, τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἐργου τοῦ Κυβερνήτου Καποδιστρίου, τοῦ πρώτου θεμελιώτοις τῆς ἔθνικῆς ἡμῶν ἀγωγῆς.» Τοῦ διαγωνισμάτες τούτου ἀγωνοθέτης είναι Στέργιος συμπολίτης ἡμῶν, δὲ οὐ Δονδίνηφ καὶ Μαρίνος Κοργιαλένιος.

Ιδὺ τὰ πρωτόλεια, τρόπου τινά, τῶν πρακτικῶν ἀποτελεσμάτων τὰ δποῖα εἰ τοῦ Συνέδρου τούτου ἀπεκδεχόμεθα.

Δια της γενομένης ἐργασίας πρός συγχρέτησιν τοῦ Συνεδρίου καὶ δργάνωσιγ τῆς Ἐκθέσεως ἡ Διευθύνουσα ἐπιτροπή ἐλπίζει δτι δὲν διέψευσε τὴν ἐμπεστερύνην τῶν Συλλόγων, τοὺς ὄπειους ἵκπεσωπει, οὔτε ἀπέτυχεν εἰς τὸ ἔργον, τὸ ἀποίον ἀνέλαβεν. Ἡ περαιτέρω ἐπιτυχία ἐξαρτᾶται ἀπὸ ύμᾶς!

ΠΩΣ ΑΝΑΝΕΟΓΤΑΙ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟΝ

ଶୋଭନ୍ଦେଖି ପ୍ରେସରିସ୍

Αἱ κυρίες, τῶν ἑποίων τὰ χρειάττεστα-
χά ἀπέτησαν πλέον τὴν ἐκτενὴν ἔκ-
λιψίαν, καὶ ἐπιθυμεῦσι τὸ δροσερὸν καθε-
στός, δύνανται γὰρ τὸ ἐπιτύχωσιν οἴει τῆς

Διά ταύτης οἱ κουράζεμένοι ; μῆδ ἔξεγει-
ρονται τῆς νάρκης καὶ ἐρχονται εἰς φλοτι-
ματινὰ κίνησιν τό καθήκοντα του.

Διά νέα ἐπεύχετε τὰ καλλιστα ἀκοτέ-
λεύματα ἐκ τῆς μεθόδου ταύτης βρέχετε
τὰ ἄκρα τῶν διακτύλων· εἰς ἀλάτι κατέ-
ροι καὶ τρίβετε προσεκτικά τὰ χρακτήρι-
στικά τοῦ προσώπου· Αἱ ἐντρίβαι δημω-
δὲν πρέπει νέα γίνωνται δονυτά ἐλλάς περί-
πολέν ἀπειλάς.

¹ Ἐντρίβετε δέ κατ' αὐτῶν τὸν τρόπον
πᾶσαν μηκρὸν ρυτίδων, θρέψαντες λαγύ-
μένων; τὰ ἄλλα τῶν δικτυάλων διέτινε-
γέρετε τὸ δέρμα καὶ ἐνισχύετε τὸ δέρμα μη-
κούς μῆς. Πάντες λειπτές τελεύτης θερζ-
πεῖτε τὴν πρωταγόραν.

·Η γυντερινή ὅμως θερζτεῖται τῶν ἔγειρηντομένων μυῶν εἰς τοῦ βρυτοῦ μέσου

ορμάτως είναι ανταλώς οι προφετική. Διότι γά τὸ ἐπιτύχη τώρα ἡ ἔργασία κατέκλιψε την πατέρα μέχθερόν την θάσιον γλυκερμύγχαλων, ἀλισσόλαβον, ἢ εὐθίσις ἀλισσον. Ήπη τελείως χαθερόν θάσιον δὲ είναι εὐκολον νεκρόπεθη τότε δύναται γένην γεννᾶν πελόν χαθερόν καλλαρέμ.

**Ολίγον πρὸ τοῦ νέαρχοςτε, θερμάτε
τὸ πρώτων ἐπιθέτους: Θερμάτεντον· οὐδὲν
εἰδει ἐπ' αὐτοῦ.** **Ἐπειτε διατάξει τὰ ἀκρ**

τῶν δακτύλων εἰς τὸ ελαῖον καὶ οὐδὲν
έντρον ἐπίθου προσώπῳ, χωρὶς γένε αφή-
νεται οὐδὲ τὴν περιμέτρον λιθοῖς ἀτραπον. Μόλις
οὖτε τὰ δάκτυλα στεγνώσουν τὰ θυρά-
νες πάλιν καὶ ξανάρχιζεται· Ἐντὸς τετάρ-
του τῆς ὁμοίας κανενική ἀργυροσία ἀρχετ.

Τό μόνον χαλδεοχίμασμάνον ἀντί-
δοτον κατά τῆς ζέστης εἶναι
Τὰ Ἀγγεκά Καπέλλα
χατασχευῆς Χ.Γ.ΡΟΣΣΟΥ, διδασκάλου
τῆς χειρότεχνας. Στοῦ Φανερωμένης.

ΔΙΟΤΙ ΔΕΝ ΕΚΑΤΑΛΑΝΒΑΝΕΝ

Τους δὲ οὐκέτε λέμενον ἀπό πρίγ
ματα πολυτελεῖς μια κύρια ἐσχάτως εἰς τὸ
Παρόν τὴν ἐπεδεν ἐσχῆμα.

Εἰσελθοῦσε εἰς τὰ μέγα κατάστημα σύρ-
κων, ἵσσε πρὸς ἄντα τῶν ὑπελήφιων ἐν
λεπτότατον μεταξὺ τῆς μενδλέας, ἢνι γε
ὅποιον ὑπήρχον σημειωμένοι εἰς ἀριθμὸν 550
λέγουσα:

— Εὔκρεστος νὰ μου ἐπιστρέψετε τὰ
5.50 φράγκα; ὁ εὖλυγός μου τὸ αὐτό-
εκεὶ πολὺ ἔχριστον.

Ἄλλα τὸ μενδλέας ἡτο πραγματικῶς
άλιας 550 φράγκων καὶ οὐχὶ 5 καὶ 50, ὡς
ἐνόμισεν ἡ φέρεσσα αὐτὸν, καὶ τὸλέθος ἔλεμ-
τὸν ὑπάλληλον νὰ ὑποκτενῇ καὶ καλέσῃ
ἔστυφλακα, δεστις συνέλαβε τὴν κυρίαν.

Πρὸ τοῦ ἔλεκτροῦ ἀμολόγησεν, ὅτι εἰ-
χε κλέψη τὸ μενδλέας, καὶ πατεδίκεσθαι
εἰς ὅσο μηνῶν εἰρκτήν.

ΤΣΙΓΆΡΑ ΕΙΣ ΣΧΟΛΕΙΟΝ

Άληθινή διασκέδασις ἡτο ἐσχάτως
μια δίκη λιβέλλου εἰς τὸ Λονδρίνον κινη-
τεῖσα υπὸ ἴνδης Εφημερίου ἐκκλησίας κα-
τα τῆς Εφημερίδος «Νταίλυ Μαίλ.»

Πρὸ ἔξ μηνῶν ἡ Εφημερίς εὗτη—ἡ-
τις εἶναι μία ἐκ τῶν μᾶλλον διαδεδομέ-
νων καθ' ὅλον τὸν κόσμον—ἀνέγραψε
τὴν ιδηστιν, διτὶ εἰς τὸ σχολεῖον, τὸ ύπὸ^τ
τὴν ἐπετείαν τοῦ Εφημερίου, διδιστελά-
λος, διὰ νὰ πείσῃ τὰ παιδιά νὰ φοιτῶσι
ταχικά, ἐμοιράζειν εἰς αὐτὰ τοιγάρα καὶ
πούρα, ἐν γνώσει καὶ τῇ συγκαταθέσει
τοῦ Εφημερίου.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ιδηστος; ταῦτης
τοῦ «Νταίλυ Μαίλ» υπῆρξε... ἀληθῶς
τρομακτικὸν διὰ τὸν ἀτυχῆ Εφημερίον,
διότι Ἐλαβεν ἀπὸ δλα τὰ μέρη τοῦ κό-
σμου ἰκανοτάτας ἐπιστολῶν καὶ φυλλα-
δίων ἀκόμη κατὰ τῶν κακῶν τοῦ κα-
πνίσματος!

Ἡ διαδίκασία υπῆρξε περιβόλιον
γυριολεκτικῶς.

— Εἶχες ίδειν, διτὶ έγινε τέτοιο πρᾶγ-
μα εἰς τὸ σχολεῖον; ἐρωτᾷ εἰς ἀπὸ τοὺς
δύο δικηγόρους του τὸν ἐνάγοντα.

— Όχι, δχι.

— Επαδεις τίποτε ἐξ αἰτίας τοῦ γρα-
φέντος;

— Βίβαια, ἰδομεναρδίσθηκα μὲν ἐπιστο-
λάς—ὑεριστικάς ἐπιστολάς, λεγούσας
διτὶ ἐκέρδη τὰ τὴν περιφρόνησιν δλων τῶν
τιμῶν ἀνθρώπων.

— Ελαβες καὶ φυλλάδια; — Ναι,
καὶ ἀπ' αὐτά!

— Ενγοέται διτὶ δὲν ἥσαν τὰ φυλλάδια
καὶ αἱ ἐπιστολαὶ μόντι τὰ παθήματα τοῦ
Εφημερίου, διότι πλείσται Εφημερίδες
τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τὸν παρέλα-
βον, πρὸ πάντων δὲ αἱ σατυρικαὶ. Ἀπὸ
δλας δμως δ ἐφημερίος εἰσέκραξεν ὡς
ἐποζημιώσιν γενναῖα πόσα, ἀν καὶ εἰς τὸ
δικαστήριον ἐρωτηθεὶς εἶπεν.

— Δις μὲν ελείπειν ἡ σκοτοθρά; Τὰ
χρήματα εἶναι διευτερεύοντες; Κάτημα.

— Ο συνήγορος τοῦ «Νταίλυ Μαίλ»
εἰς τὴν ἀγρευσίν του εἶπεν, διτὶ δὲν πρό-
κειται περὶ σοβαροῦ λιβέλλου, ἀλλὰ πε-

ρι λάθους τὸ δποῖον ἐγένετο καλῇ τῇ
πίστει. Πράγματι δὲ ἡ ἀν λόγῳ ἐφημε-
ρίς τὴν ἐπαύρισαν τῆς ἀναγραφῆς τῆς
ιδήσεως εἶχε ἐξάκριδωση καὶ ἀνέγραψε,
ὅτι ἡ διανομὴ τῶν τοιγάρων ἐγίνεν ἐν
ἐγνοίᾳ τοῦ ἐφημερίου.

Ο συνήγορος τῆς Εφημερίδος ἀρέγνω
σεν ἐν μέσῳ τῶν ὀμηρικῶν γελώτων
τοῦ δικαστηρίου καὶ ἦν ποιηματάκι, τὸ
δποῖον ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἐδημοσιεύθη εἰς
ἄλλην ἐφημερίδα, καὶ εἰς τὸ δποῖον οἱ
μικροὶ μαθηταὶ ὑμνοῦσι τὰς ἡδονάς καὶ
τὰ θελγητρα τῆς πίπας καὶ τὴν καλω-
σύνην τοῦ διαδασκάλου τῶν!

Τὸ δικαστήριον ἀφοῦ ἐγέλασε καλά
ἐπεδίκασεν εἰς τὸν ἐνάγοντα ὡς ἀποζη-
μώσιν λίρας 250.

ΟΙΝΟΙ ΟΙΝΟΙ

Σὲ τὸ νέον οινοπνευματοπώλειον δ-
ΕΡΜΗΣ, ἐν τῷ ἀγορᾷ Φανερωμέ-
νης ἀριθμ. 24, Εφεσαν καὶ πωλεύονται
παντός εἰδους οινοπνευματώδη ποτά, ὡς
καὶ οἱνοι μαδροὶ καὶ λευκοὶ ἀγυψοι.

Πάντα τὰ ποτά ταῦτα εἰσὶ κατασκευῆς
τοῦ ἐν Mon Peller τῆς Γαλλίας εἰδί-
κῶς σπουδάσαντας κ. Μιχαήλ Γ. Μι-
χαηλίδου.

Μία ἀπλῆ ἐπισκεψίς πειθεὶ πάντα
ἐγραστήν.

Ο Διευθυντής
Σοφονιᾶς Ηλιασθη.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Αγορά Λευκωσίας.

Κριθάρια	τὸ κοιλόν	γρ.	10—11
Σιτάρια	»	»	23—25
Βρώμη	»	»	7—8
Ορόβος ἐντόπιος	»	»	35—36
Γλυκάνισσας	ἡ ὄλε	»	3
Μαυρόκοκκος	»	»	4
Λιναρόσπερος	»	»	1 1)2
Κουκκιά ξηρά	»	»	
Ἀλευρα ὁ σάκχος	»	»	255
Ραχή σούμπα 20 βαθμ.	ἡ ὄλε	»	2
Οίνοι μαχύρι τὸ γομάρι	»	»	90—130
» γλυκεῖς	»	»	200
Ἐλαια	ἡ λίτρα	»	20
Γεώμηλας	ἡ ὄλε παράδ.	»	20—25
Μαλλία	ἡ λίτρα	»	14

Αποσκεψία.

Αγγλικὰ ὄρύζια ὁ σάκχος	γρ.	190
Σάχαρις	»	270
Καφες	ἡ ὄλε	»
Σάκων Τριπόλεως	»	10—12
» Ελλ. α. ποιοτ. Σχλαβού-	»	7 1)4
νου-Σημίτη ἡ ὄλε γρ.	»	6
» » ἀλλαν ἐργοστ. δ'. ποι.	»	5 3)4
Βετρέλικα ρωσ.	τὸ χιβώτιον	65

Αἴρε Αγγλιας πρὸς γρ. 182

HOLLANDSCHE
CREDITBANK
AMSTERDAM (HOLLANDE)

ΟΛΛΑΝΔΙΚΗ
ΠΙΣΤΩΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΑΜΣΤΕΛΟΔΑΜΟΥ

[Αναγνωρισθεῖσα ὑπὸ βασιλικῶν διατάγ-
μάτων, τῆς 29ης Ιουλίου 1890,
τῆς 2ης Μαΐου 1891 καὶ τῆς 7ης
Σεπτεμβρίου 1900.]

ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ

Ασφαλής τοποθέτησις χρημάτων.
Ελπίδες μεγάλων κερδῶν.

Τῆς Τραπέζης ταύτης αἱ λαχειοφό-
ραι δμολογίαι διαιροῦνται εἰς τρεῖς τά-
ξεις.

Τῆς Α΄ ΤΑΞΕΩΣ αἱ λαχειοφόραι ι-
χουσιν ἀξίαν φράγκων χρυσῶν 180.

Τῆς Β΄ ΤΑΞΕΩΣ αἱ λαχειοφόραι ι-
χουσιν ἀξίαν φράγκων χρυσῶν 300.

Τῆς Γ΄ ΤΑΞΕΩΣ αἱ λαχειοφόραι ι-
χουσιν ἀξίαν φράγκων χρυσῶν 500.

Ο χροναστήριος δύναται νὰ τεληρώῃ τὰ
ποσά ταῦτα κατὰ μηναίας δόσεις: διὰ
μὲν τὰς δμολογίας τῆς τάξεως κατα-
βάλλων μηνιαίων φρ. χρυσᾶ 6— διὰ τὰς
τῆς β΄ τάξεως φρ. χρ., διὰ τὰς τρίτης φρ. χρ., καὶ διὰ
τὰς γ΄ τάξεως φράγκων χρυσῶν 20.

Ο πρώτος λαχνός τῶν δμολογιῶν τῆς
α΄ τάξεως κερδίζει τὸ ποσόν φρ. χρυσῶν
100,000.

Κληρώσεις κατ' ἓτος ΔΕΚΑ ΠΕΝ-
ΤΕ.

Ο πρώτος λαχνός τῶν δμολογιῶν τῆς
β΄ τάξεως κερδίζει τὸ ποσόν φρ. χρυσῶν
150,000.

Κληρώσεις κατ' ἓτος ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ

Ο πρώτος λαχνός τῶν δμολογιῶν τῆς
γ΄ τάξεως κερδίζει τὸ ποσόν φρ. χρυσῶν
600,000.

Κληρώσεις κατ' ἓτος ΕΙΚΟΣΙΕΝ-
ΝΕΑ.

Εἰς τὸν καταβάλλοντα ἀμέσως πέντε
τούλαχιστον δόσεις γίνεται Ικπτωσίς
5 0).

Μετὰ τὴν καταβολὴν τῆς πρώτης δό-
σεως δ ἀγοραστής λαμβάνει τὸ συμβόλαιον,
ἐπὶ τοῦ δποῖου υπάρχουσιν ἀγαγ-
γομέναι αἱ λεπτομέρειαι τῶν δικαιω-
μάτων ὡν μετέχει καὶ οἱ δροί.

Μετὰ τὴν καταβολὴν τῆς δευτέρας δό-
σεως ἀποκτά τὸ δικαίωμα συμμετοχῆς
εἰς τὰ κέρδη.

Πλειστεραι πληροφορίαι δίδονται υπὸ
τοῦ κ.

M. K. ΦΥΛΑΚΤΟΡ
ἐγγιπρ